

Karlovea na Hrvatskem, da je neki seljak nosil petrolej v počeni posodi tako, da si je obleko, zlasti hlače zmočil. Seljak na to ni pazil in hoteči nažgati fajfo potegne z žvepleno šibico ondi, kder so bile hlače od petroleja mokre; šibica se vžge, ali od nje tudi petrolej in hlače; v par trenutkih bil je ves človek v ognju ter je po strašnih mukah umrl. — Neki mestjan v Desavi na Nemškem se je bil v prst močno vrezal in slučajno polil z petrolejem. Čeravno je brž rano trdno pobrisal — bilo je vendar prepozno; strašna bolečina se ga loti, zdelo se mu je, da vsa roka gori in pozove zdravnika. Ta pa brž spozná, da si je nesrečnik z petrolejem vso kri zastrupil, zdravnikovo prizadevanje ni pomagalo nič, v 3 dnevih bil je mrlič. Dakle pozor, ako je kdo ranjen pa ima z petrolejem opravka.

Sejmovi. 30. nov. pri sv. Andrašu v slov. gor. v Svičini, v Vržeju, v Rogacu, na Bizeljskem

Dopisi.

Iz celjske okolice. (Koliko imamo na kmetih poštne plačevati?) Pri nas na kmetih, po trgih in vaseh, je bila dosihmal navada, da smo hodili ali pošiljali sami na pošto ter tamkaj svoje listine prejeli brez kakošnih posebnih stroškov; vse kar je došlo frankovano, se nam je izročilo in ni bilo treba ne krajcarja dati poštnemu ekspedijentu za ta njegov trud. Z letošnjim polletjem pa se je reč spremenila. Visoko ministerstvo za trgovino namreč je z ukazom od dne 21. aprila t. l. neerarnim poštnim uradom dovolilo, da smejo s 1. junijem počemši tirjati 50 kr. pristojbine za poštni predal od vseh tistih oseb, ktere bivajo v poštnem okraju ter hodijo same po svojo pošto. Ta predalnina (Fachgebühr) se odrajuje vsak mesec naprej ter je v prid poštnim ekspedijentom. Drugim domačim osebam, ktere nočejo same na pošto hoditi, donaša kakor doslej poseben listonoša pošto na dom, ter sme za ta trud postavljeno nosnino (Zustellgebühr) zahtevati. Ta nosnina znaša (dopisnik ima izkaz oficijelno v rokah): a) za liste, listnice pod zavitkom na križ, ali na ogled, listnice, nakaznice, (Kreuzband und Mustersendungen, Correspondenzkarten und Postanweisungen) 1 kr. b) za časnike $\frac{1}{2}$ kr. c) za denarne liste in povzete karte (Nachnahme Karten) za druge šiljatve do poldruega kilograma teže 3 kr. d) za aviso in oddajalnice (Abgabsrecepisse) 2 kr. Neerarne pošte so tiste, kder niso v službi c. k. uradniki, ampak privatni ljudje pod posebnimi pogoji; take pošte imamo pri nas povsod razun po mestih — moramo torej tudi povsod ali predalnino ali nosnino plačevati, ako jo namreč poštni ekspedijent zahteva. To so res sitne reči in zlasti plačevanje predalnin — napeto!

Iz Ljutomera. (Medjimurci) so sedaj v velikih zadregah. Godi se njim tako, kakor nam štajerskim Slovencem takrat, ko je še bila tlaka, rabota, desetina i gornina. Te sicer v Medjimurji niso pobirali že 28 let ne, in lani je prišla rešitev; toda tamošnji gorniki brž ko ne zapeljani od nevednežev ali hudobnežev niso hotli privoliti v plačevanje po obrokih in sedaj to hudo obžalujejo. Po trgatvi so prišli letos v Štrigovo, kakor tudi v druge kraje, magjarski pandurji rešitve iztirjevati. Delajo pa res kakor pravi magjarski divjaki neusmiljeno in surovo. Po sili jemljejo kmetom ključe od klet, kjer je vino, vdirajo v nje in odvažajo vino na prodaj v Štrigovo. Nevolja in žalost je občna, ki pa utegne še večja postati, ako se uresniči žuganje magjarske gosposke. Ta hoče neki vojake poslati, koje bodo prebivalci morali tako dolgo rediti, dokler niso vsega poplačali. To bi bilo za kmeta strašno bridko sedaj, ko pridelki nimajo nobene cene; tudi je marsikteri mali posestnik več na gornini dolžen, kakor je vse vredno, kar glešta. Revam bodo posestva prišla na boben sami pa na beraško palico!

Iz Vuzenice. Velika povodnja dne 9. sept., o kateri je „Slov. Gosp.“ poročal, je več posestnikov Primuške in Vuzeničke občine hudo zadela. Dvema revežema celo koči podrla, občinam več mostov in cesto razdrapala. Škoda bila je cenjena črez 15.000 for. Deželni poslanec, Marenberški g. Feliks Šmid, in okrajni glavar g. Strohbach sta si veliko prizadevala, da bi poškodovani dobili kako pomoč. Naprosila sta c. k. deželskega namestnika g. barona Kúbeka, naj si sam blagovoljno ogleda nesrečo, kar je omenjeni gospod tudi storil in se do dobrega prepričal, da je škoda res velika, ter da so reveži pomoči silno potrebni. Prav v očetovski skrbi priporoči toraj poškodovane milosti Njih Veličastvu presvitlemu cesarju — kterih milodarnost do ubogih je v obče znana. — Presvitli cesar so takoj uslišali prošnjo, ter iz lastnega žepa (privatne kase) milostljivo podarili 850 fl. in sicer 350 for. za v Primuški in Vuzenički občini revnejše poškodovane, a 500 for. pa za popravo razdrte ceste. Dne 11. novembra je okrajni glavar v nazočnosti občinskih odbornikov omenjene denarje razdelil, kar so obdarovani z veliko hvaležnostjo bili sprejeli. Odbora obeh občin izrekata za tako velikodušno podporo ponižno in javno zahvalo.

Eden v imenu odbornikov.

Iz Slovenjgraškega okraja. Imeli smo že dokaj spomina vrednih gospodov v našem okraju, ki so si ljubezen in hvaležnost prebivalstva vedeli zaslužiti n. pr. poprejšnji glavar Globočnik, dekan Novak, komisar Gril, okrajni sodnik Forstner. Ali če sedaj okoli sebe pogledamo, najdemo še bolj pogumne gospode, kojih se vsi veselimo, da jih imamo med seboj. Taki gospodje so okrajni sodnik g. Pehare, mestni župnik č. g. doktor Šuc in drugi. Svojo pogumnost so ti gospodje pokazali posebno pri poslednjih volitvah za naš okrajni

zastop. Po prizadevanju teh gospodov se nam je posrečilo večino v zastopu spraviti na kmetško, na slovensko stran. To smo že davno želeli pa nismo zamogli dognati. Sedaj se nam je posrečilo in se dotičnim moževom za vrlo pomoč dostojno zahvalimo. Živili!

Fr. Vankau.

Od Pesnice. (Nova železniška postaja). Kakor je že č. bralcem „Slov. Gosp.“ znano, so tukajšne občine visoko vlado prošile za prestavo železniške postaje pri „Pesnichofu“ na bolj primeren kraj, ako mogoče na Leitersberg, kjer se ceste iz zgornje in spodnje pesniške in cerkonske doline križajo. Visoko ministerstvo za trgovino je ponižno prošnjo zavrlo, češ, da ni nikder primerne prostora za novo postajo, in kar je najvažnejše, bi taka prestava 180.000 gold. stala, in bi po takem južno-železniško društvo primerne odškodnine ne dobilo. Pripoznalo je visoko ministerstvo neprilичnost sedanje železniške postaje, ker se do nje le po precej dalnih ovinkih priti zamore in je svetovalo, naj se bolj primerna cesta do postaje napravi. To bi se sicer iz spodnje pesniške doline izvršiti dalo iz zgornje pa ne. Zato zadevajoče občine dobro storijo svojo pravično tirjatev ne v nemar pustiti posebno ker se bodo tudi občine v Š. Ilu v Slov. goricah, za stalno železniško postajo za tamkaj poganjale; za prevažanje oseb že imajo začasno postajo; ako se tamkaj napravi stalna postaja tudi za blago, potem se bode tudi nova postaja za pesniško dolino ložej dovolila, ker je visoko ministerstvo za trgovino v svojem odloku potrebo nove ustanove železniške postaje med Spielfeldom in Pesnichofom izreklo, ako se sedanja pesniška postaja blizu Maribora pomekne z ozirom na zgorej omenjene prošnje.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Avstrijsko-ogerska vlada je prepovedala konje kupovati in jih črez mejo v tuje dežele spravljati; to je velevažno znamenje, da se nam bližajo resni časi. — V Dalmaciji so Slavjani pri volitvah v kmetški skupini sijajno zmagali, dobili so 19 poslancev, le 1 je Lahom ostal. Bog daj, da bi drugo leto Slovenci tudi jednako zmagali! — V državnem zboru je grof Hohenwarth govoril, kako slabo za ljudstvo da so sedaj gosposke razstavljene, ter je pri tej priliki vse ustavaštvo tako na suho položil, da so se ga ustavoverci začeli močno bati; celo dunajski nekateri listi so se mu začeli prilizovati, čeravno ga do sedaj niso zamogli nikoli zadosti nagrditi; pravijo, da bo zopet postal minister. To je celo mogoče. Kajti ustavoverna stranka v državnem zboru se je na 4 strankice razklala; najnovejša je stranka Skené-jeva, ki je že 70 takih poslancev zedinil, med njimi so tudi Seidl, Foreger in Duhač, ki bodo zoper ministerstvo glasovali, če bi nova

nagodba z Ogersko nam še večja denarna bremena hotla naložiti; tudi tožijo že ustavaki sami, kako nesrečen in poguben da je za Avstrijo tako zvani dualizem in pritiskanje Slavjanov na steno, kakor se je oče dualizma, grof Beust, svoje dni izrazil. — Iz vseh avstrijskih dežel se slišijo nezadovoljni glasi duhovništva o namenjenem zboljšanju duhovniške plače; vsi pravijo, da to ni zboljšanje ampak shujšanje! — Magjari so lani samo za podpiranje železnic zapravili 16 milijonov. Ker so ogerski državljani mnogo na davku dolžni, je minister Szell vse dolžne dače predal; ogerskej zemljiškej banki, ki je za velike obresti ministru potrební denar dala, sedaj pa posestnike po dohtarjih pri sodniji toži; tako bo veliko posestnikov prišlo na nič. Med bosenskimi begunci na Hrvatskem umirajo ljudje po strašni lačni jetihi ali lakoti (Hungertyphus), ker se jim ni zadosti pomagalo. To bolezen tudi domači dobivajo, ker je nalezljiva, in tako se je razširila že črez več hrvatskih vasi.

Vnanje države. Evropski mir vesi res že na poslednjem klincu. Ljudje sicer govorijo močno o miru, med tem pa se strahovito pripravljajo na boj zavolj Turčije. Okoli 28. nov. se bodo poslanci vseh evropskih večjih vlad zbrali v Carigradu in se pogovarjali, kako se naj turškim kristijanom pomaga; če se zbogajo, bo mir, če ne, pa se uname boj. Angleži držijo s Turkom in bi najrajši bili, da bi vse ostalo pri starem. Ali Rusi tega ne trpijo. Tirjajo prvič, da se pobere vse orožje vsem Turkom in kristijanom, drugič izseljenje divjih Črkesov iz kristijanskega prebivalstva tretjič kristijansko gosposko izvoljeno od kristijanov, in še več takih reči, kojih Turki ne bodo dovolili — brez vojske. — Ker je Avstrija namenila na rumunsko mejo več vojakov postaviti, se je Prus hitro zglasil in ukazal na avstrijski meji 2 vojna oddelka na noge postaviti; to je nevarno znamenje. — Francozi in Nemci se vedno pisano gledajo in ti nečejo za l. 1878 v Parizu napovedane razstave obiskovati. — Na Španjskem so Angleži beračili za pomoč za Turke; hotli so imeti 100.000 mož na posodo, dali bi za to Španjcem mesto Gibraltar in nekaj v denarjih; Španjci so pa angleškim kramarjem ponosno rekli, da ne dajo svojih ljudi Turkom v pomoč. Angleži bodo tedaj morali sami iti za Turka v boj, če se jim bo hotlo. Priprave delajo v ta namen res velike; iz vseh strani zbirajo vojakov, celo iz Indije bodo pripeljali veliko tisoč mož, ki bodo Egipt zasedli, tudi so z Turki baje že pogodbo sklenoli, da bodo 4 tedne po tem, ko Rusi prestopijo turške meje, poslali 100.000 mož in vse kar je za vojsko potrebno; tudi so pripravljene skozi 6 tednov plačevati polovico vseh vojnih stroškov. To bi za Turke bila res velika pomoč. Sicer pa se Turki tudi orožajo, kolikor le zamorejo. Iz Srbije in Niša je Kerimpaša odšel z jednim oddelkom vojne in zbira sedaj proti Rusom kraj Donave, zlasti pri Ruščuku 250.000 mož. V Aziji okoli Erzeruma stoji 80.000